

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău din 24 septembrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2020, declarat de avocatul Ghenadie Danciuc în numele inculpatului

Noroc Vitali XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al s. XXXXX, r-nul XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătoriei Fălești din 04.12.2012, în baza art. 186 alin. (1) Cod penal, la 1 ani închisoare;

2) sentința Judecătoriei Fălești din 16.04.2015 în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, la 4 ani închisoare.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 03.04.2019 - 24.09.2019,
instanța de apel: 11.10.2019 - 04.02.2020,
instanța de recurs: 14.05.2020 - 24.06.2020.

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei mun. Chișinău din 24 septembrie 2019, Noroc Vitali, a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând cu 24.09.2019, cu computarea în termenul pedepsei a perioadei arestării preventive de la 27.02.2019 până la data judecării cauzei.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Semeniuc Viorel, în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executare, însă în privința lui hotărârile judecătorești nu sunt contestate.

De la inculpați s-a încasa în mod solidar în beneficiul lui XXXXX XXXXX prejudiciul material în sumă de 5550 lei.

Cererea acuzatorului de stat cu privire la încasarea cheltuielilor suportate în urma efectuării raportului de expertiză nr. XXXXX XXXXX din 04.01.2019, în sumă de 128 lei, a fost respinsă, acestea fiind trecute în contul statului.

2. Instanța de fond a constatat că, inculpatul Noroc V., acționând împreună și după o înțelegere prealabilă cu Semeniuc V., la 03.01.2019, în jurul orei 21³⁰, având scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, aplicând forța fizică asupra lui XXXXX XXXXX, în timp ce ultima se deplasa pe str. Dimitrie Moruzi, 4, mun. Chișinău, aplicându-i o lovitură cu pumnul în regiunea capului, în mod deschis i-au sustras din mână geanta la prețul de 400 lei, în care se afla un portmoneu la prețul de 100 lei, în care se aflau bani în sumă de 300 lei, un telefon mobil de marca/model „HTC Desire 310”, cu număr XXXXX la prețul de 1000 lei, în care era activă cartela SIM cu nr. XXXXX, bani în sumă de 3300 lei, un cârd bancar „MobiasBank” emis pe numele lui XXXXX XXXXX, a.n. XXXXX, o trusă cu cosmetică la prețul de 300 lei, o legătură cu chei, o trusă cu medicamente la prețul de 150 lei, un buletin de identitate, poliță de asigurare medicală și cartelă medicală, toate emise pe numele lui XXXXX XXXXX, a.n. 1961, cauzând victimei un prejudiciu material considerabil, în sumă totală de 5550 lei.

Instanța a reținut că inculpatul Noroc V. nu a recunoscut vina și a declarat că la sustragerea genții nu a participat. Pe Semenic V. îl cunoaște, deoarece au lucrat împreună și au ispășit pedeapsa împreună în închisoare. La 03.01.2019, era împreună cu Semeniuc V. în sect. Botanica, mun. Chișinău, unde au consumat băuturi alcoolice. Acolo s-au pornit după o femeie cu scopul de a-i sustrage geanta, dar ea a intrat în blocul locativ și ușa s-a închis. El s-a dus să-și satisfacă necesitățile fiziologice și când a ieșit de după casă, a observat că Semenic V. fugea cu o geantă în mână și i-a spus să fugă după el. Au ajuns la o gunoiște și Semeniuc V. a deschis geanta, a sos ceva și a pus în buzunar, ulterior s-au dus acasă. Acasă a văzut că el are telefon și l-a rugat să-i dea telefonul să se folosească, deoarece al său era la reparație, de asemenea i-a dat bani în sumă de 1000 lei. Ulterior i-a restituit banii și telefonul.

Inculpatul Semeniuc V. a declarat că vina o recunoaște parțial, deoarece Noroc V. nu a participat la comiterea infracțiunii. Cu Noroc V. se cunoaște din anul 2015, deoarece au lucrat împreună și ulterior au ispășit împreună pedeapsa cu închisoare în penitenciarul ”Soroca”. La 03.01.2019 era cu Noroc V. în sec. Botanica, mun. Chișinău. Fiind ambii în stare de ebrietate, s-au pornit din urma unei doamne să-i sustragă geanta, dar a intrat în scara blocului, ușa s-a închis și ei s-au întors înapoi. Când Noroc Vitalie s-a dus la WC, el a văzut-o pe XXXXX XXXXX, care mergea cu geanta pe umăr. S-a pornit din urma ei și i-a smuls genata, după care a fugit. Când fugea cu geanta în mână, Noroc V. a ieșit de după perete, având în mână o sticlă de la bere plină cu vin. I-a zis lui Noroc V. să fugă împreună, după care s-au oprit și s-au uitat ce este în geantă. Erau bani în jur de 4000 lei într-un plic și un telefon mobil de model ”HTC”, posibil și erau careva documente. Geanta a aruncat-o la gunoi, lui Noroc V. i-a dat telefonul mobil și bani în sumă de 1000 lei.

Totodată, partea vătămată XXXXX XXXXX a declarat că, când a intersectat str. Crișan, în întâmpinare veneau 2 persoane de gen masculin, una de statură mai mică, iar alta mai mare cu cagulele pe cap, au mers în întâmpinare, s-au intersectat și a mers mai departe spre str. Dimitrie Moruzi. A trecut porțiunea acesta și era liniștită că ajunge acasă, dar a auzit un zgomot, s-a întors și a văzut că în întâmpinare venea o persoană, mai degrabă ea alerga, în timpul acesta a primit o lovitură cu pumnul în față, a căzut jos, persoana în cauză i-a astupat gura cu mâna, avea pe mâni mănuși groase de lână, se

străduia să-i astupe gura ca să nu strige. În timpul acesta cealaltă persoană de statură mai mică încerca să-i smulgă din mână geanta, avea în mână geanta și o pungă, i-au smuls geanta din mână și au fugit în partea de unde au venit. Ea s-a ridicat și a început să strige, striga și alerga din urma lor. De la str. str. Dimitrie Moruzi spre str. Crișan este puțină iluminare. Când a ajuns la intersecție, la magazin de o copilă a întrebat în ce direcție s-au dus persoanele care au atacat-o, ea i-a arătat că în sus. A plecat în direcția lor, dar nu i-a găsit. A venit acasă și soțul a apelat la poliție. I-a fost sustrasă din mână geanta care costa în jur de 400 lei, în geantă avea un portmoneu la prețul de 100 lei, în portmoneu avea în jur de 300 lei, de asemenea în geantă avea telefonul mobil de marca/model „HTC 310” de culoare albă care constă în jur de 1000 lei și în care era cartela SIM cu nr. XXXXX. De asemenea avea bani în sumă de 3300 lei, un card bancar pe numele lui XXXXX XXXXX de la „MobiasBank”, o trusă cu cosmetică la prețul de 300 lei, o legătură cu chei, o trusă cu medicamente la prețul de 150 lei, buletinul de identitate pe numele său, polița de asigurare și cartela medicală, în total prejudiciul material îl apreciază la suma de 5550 lei. Această sumă este considerabilă, deoarece salariul său lunar constituie 5000 lei. Din bunurile sustrate nu i-a fost restituit nimic, susține acțiunea civilă. Ulterior la poliție i s-au arătat poze și din pozele care i s-au prezentat a recunoscut persoanele, nu ține minte numele de familie a inculpaților. Persoana care era de statură mai înaltă a lovit-o și a doborât-o la pământ, iar cealaltă de statură mai mică i-a smuls 4 geanta. Nu a auzit să discute între ei, nici o vorbă. Persoana de statură mai mică, doar i-a smuls geanta, nu i-a aplicat nici o lovitură. Nu și-a revenit după atacul pe care l-a suferit, îi este frică să iasă seara pe stradă, a rămas stresată.

Martorul XXXXX XXXXX a comunicat că XXXXX XXXXX este soția sa. La 03.01.2019 soția a venit acasă în jurul orei 22⁰⁰, a intrat pe ușă plângând, speriată, i-a comunicat că au doborât-o la pământ și i-au sustras geanta, după care s-au întors și au fugit, ea i-a comunicat că a fost atacată de către 2 persoane, după aceea ea s-a ridicat și a fugit după ei, dar nu i-a găsit, i-a povestit cele întâmplate și a apelat la poliție. Aștepta poliția și s-au dus împreună în direcția str. Grenoble, poate îi va găsi, dar nu au găsit pe nimeni.

Astfel, argumentele inculpatului Noroc V. că nu a comis fapta incriminată, nu echivalează cu achitarea, de vreme ce probele prezentate de către acuzatorul de stat, inclusiv declarațiile părții vătămate și a martorului XXXXX XXXXX, fiind preîntâmpinați pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, confirmă pe deplin și fără ambiguități vinovăția acestuia.

Declarațiile inculpatului Semeniuc V. că la comiterea infracțiunii Noroc V. nu a participat, sunt nefondate, deoarece sunt făcute în vederea evitării de a fi atras la răspundere penală Noroc V., fapt care reiese și din declarațiile părții vătămate, martorului și a materialelor anexate la dosar.

Mai mult, conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.02.2019 și 27.02.2019 partea vătămată XXXXX XXXXX a declarat că recunoaște bărbatul după înfățișare și trăsăturile feței, acest bărbat a atacat-o în seara de 03.01.2019 și împreună cu o altă persoană i-a sustras în mod deschis bunurile, acestea fiind Noroc V. și Semeniuc V.

Totodată, partea vătămată și martorul au depus declarații cu privire la constatarea faptei prejudiciabile și identificarea făptuitorilor, și nu au fost stabilite careva împrejurări pentru a da apreciere critică depozițiilor lor, odată ce nu a fost dovedită existența a careva relații ostile între inculpați, parte vătămată și martor.

Datorită celor menționate, depozițiile ambilor inculpați referitor la neparticiparea lui Noroc V. la comiterea infracțiunii imputate nu sunt credibile și nu pot fi reținute de către instanță. Ori, ambii inculpați au declarat că aveau intenția de a jefui o femeie, ulterior după comiterea faptei au împărțit bunurile sustrase de la partea vătămată, concomitent partea vătămată a indicat la ambii inculpați ca persoane care au comis fapta.

Astfel, prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, vina inculpaților Semeniuc V. și Noroc V. pe deplin este dovedită, iar acțiunile acestora urmează a fi încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, ca jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, de două sau mai multe persoane, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violenței și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

La stabilirea pedepsei, instanța de s-a condus de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, că infracțiunea comisă de Semeniuc V. și Noroc V. face parte din categoria celor grave, pentru care legea penală stabilește pedeapsa cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale, că circumstanțe atenuante lipsesc, cele agravante fiind că inculpații anterior au fost condamnați pentru acțiuni similare.

3. Avocatul Ghenadie Danciuc a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Noroc V. să fie achitat în baza art. 390, alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Apelantul a invocat că, sentința nu conține motive pe care se bazează soluția, fapta nu a fost săvârșită de către Noroc V. ori, fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

În cadrul urmăririi penale fiind efectuată recunoașterea persoanei după fotografie, partea vătămată l-a recunoscut pe Noroc V. și a spus că acesta a atacat-o în scara blocului.

Fiind audiat Semniuc V., a declarat că el a lovit partea vătămată, de unul singur a smuls geanta și a fugit. În acel moment Noroc V. nu era, el se afla în altă parte. Pe drum fugind, Semeniuc V. l-a întâlnit pe Noroc V. și i-a spus să fugă. Ultimul a fugit după el.

Declarațiile lui Semeniuc V. se confirmă prin declarațiile lui Noroc V.

Astfel, există divergențe esențiale în declarațiile părții vătămate și dintre declarațiile părții vătămate și ceilalți inculpați. Ori, partea vătămată nu spune adevărul deoarece ea nu a fost atacată în scara blocului, dar în stradă. A fost atacată de o singură persoană, Semeniuc V.

Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.02.2019 nu poate fi reținut în calitate de probă veridică deoarece nu este justificată recunoașterea persoanei după fotografie, nu există probe care ar justifica imposibilitatea prezentării persoanei pe viu (art. 116 alin. (6) Cod de procedură penală).

Instanța de judecată a dat o apreciere incorectă probelor cercetate contrar art. 101 Cod de procedură penală.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2020, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului Noroc Vitalie care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Cu toate că inculpatul Noroc V. vina nu a recunoscut, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal se confirmă prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de fond și verificate de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele - conținutul declarațiilor părții vătămate XXXXX XXXXX și a martorului XXXXX XXXXX; procesul verbal de cercetare la fața locului din 03.01.2019; raport de expertiză judiciară nr. XXXXX XXXXX din 04.01.2019; proces verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.02.2019.

Este de menționat că Semeniac V. a declarat că aflându-se în sect. Botanica s-au pornit din urma unei doamne să-i sustragă geanta, doamna a intrat în scara blocului, ușa s-a închis și s-au întors înapoi, după ce s-au întors înapoi.

Argumentele inculpatului Noroc V. potrivit cărora acesta nu a comis fapta incriminată, se apreciază critic, iar nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea, de vreme ce probele prezentate de către acuzatorul de stat, inclusiv declarațiile părții vătămate și a martorului fiind preîntâmpinați pentru prezentarea cu bună știință a declarațiilor mincinoase, confirmă pe deplin și fără ambiguități vinovăția acestuia, iar raționamentele aduse în sprijinul acestor afirmații au un scop de a evita răspunderea penală.

Declarațiile inculpatului Semeniac V. expuse în cadrul audierii sale în instanța de fond, cum că la comiterea infracțiunii Noroc V. nu a participat, sunt apreciate critic, deoarece acestea sunt făcute în vederea evitării atragerii la răspundere penală a lui Noroc V., fapt care reiese și din declarațiile părții vătămate, martorului și a materialelor anexate la dosar.

Mai mult, conform procesului verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.02.2019 și 27.02.2019 partea vătămată XXXXX XXXXX a declarat că recunoaște bărbatul după înfățișare și trăsăturile feței, acest bărbat a atacat-o în seara de 03.01.2019 și împreună cu o altă persoană i-a sustras în mod deschis bunurile, care ulterior s-a stabilit a fi Noroc V. și Semeniac V.

Astfel, partea vătămată și martorul au depus declarații cu privire la fapta prejudiciabilă și identificarea făptuitorilor, ne fiind stabilite careva împrejurări pentru a da apreciere critică depozițiilor părții vătămate și a martorului, odată ce nu a fost dovedită existența a careva relații ostile între inculpați, parte vătămată și martor.

Datorită celor menționate depozițiile ambilor inculpați referitor la neparticiparea lui Noroc V. la comiterea infracțiunii imputate nu sunt credibile și nu pot fi reținute de către instanța de judecată. Urmând a fi menționat că ambii inculpați au declarat că aveau intenția de a jefui o femeie, ulterior după comiterea faptei au împărțit bunurile sustrate de la partea vătămată, concomitent partea vătămată a indicat la ambii inculpați ca persoane care au comis fapta.

Prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată a instanței de fond și de apel, vina inculpatului Noroc V. pe deplin a fost dovedită și acțiunile acestuia corect au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

5. Avocatul Danciu Ghenadie a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a lui Noroc Vitali, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Recurentul a invocat că, în cadrul urmăririi penale fiind efectuată recunoașterea persoanei după fotografie, partea vătămată l-a recunoscut pe Noroc V. și a spus că acesta a atacat-o în scara blocului.

Procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.02.2019 nu poate fi reținut în calitate de probă veridică deoarece nu este justificată recunoașterea persoanei după fotografie, nu există probe care ar justifica imposibilitatea prezentării persoanei pe viu (art. 116 alin. (6) Cod de procedură penală).

Totodată, din circumstanțele cauzei reiese că colaboratori de poliție îl bănuiau pe Noroc V. de comiterea infracțiunii. Însă, acțiunea de recunoaștere a fost efectuată fără bănuire și participarea apărătorului acestuia, contrar asigurării dreptului la apărare.

Instanța de fond și-a motivat soluția doar pe declarațiile părții vătămate care au fost viciate prin faptul că a fost indusă în eroare de către organele de poliție, care l-au prezentat pe Noroc V. spre recunoaștere după fotografie, contrar procedurii stabilite și încălcând dreptul la apărare.

Semniuc V. a declarat că el a lovit partea vătămată și de unul singur a smuls geanta și a fugit. În acel moment Noroc V. nu era, el se afla în altă parte. Pe drum fugind, Semeniuc V. l-a întâlnit pe Noroc V. și i-a spus să fugă. Ultimul a fugit după el.

Declarațiile lui Semeniuc V. se confirmă de declarațiile lui Noroc V.

Astfel, există divergențe esențiale în declarațiile părții vătămate și ceilalți inculpați. Ori, partea vătămată nu spune adevărul deoarece ea nu a fost atacată în scara blocului, dar în stradă. A fost atacată de o singură persoană, Semeniuc V. Iar acțiunile lui Noroc V. care a fugit după Semeniuc V., în sine nu întrunește elementele unei infracțiuni.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul este fondat în drept pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept și esența că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prescripțiile din art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția, că nu au fost întrunite elementele infracțiunii, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul declarat de avocat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se reține că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului Noroc V. și încadrarea juridică justă a acțiunilor infracționale ale acestuia, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului, părții vătămate XXXXX XXXXX și a martorului XXXXX XXXXX, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 03.01.2019, raportul de expertiză judiciară nr. XXXXX XXXXX din 04.01.2019, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 14.02.2019, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând motivele pentru care au respins dovezile și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența

în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea, este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Totodată, conform art. 420 alin. (4), 427 alin. (2) Cod de procedură penală, nu poate fi atacată cu recurs sentința în privința căreia inculpatul nu au folosit calea apelului. În recurs pot fi invocate doar acele temeiuri care au fost indicate și în apel.

În sensul vizat se reține că argumentele recurentului că: „*Totodată, din circumstanțele cauzei reiese că colaboratori de poliție îl bănuiau pe Noroc V. de comiterea infracțiunii. Însă, acțiunea de recunoaștere a fost efectuată fără bănuire și participarea apărătorului acestuia, contrar asigurării dreptului la apărare*”, nu au fost invocate de apărare și în apel, deci nu au niciun suport legal (*pct. 2. - 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile atacate cuprind motive clare legale pe care se întemeiază soluția, că în acțiunile

inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Ghenadie Danciuc, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău din 24 septembrie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 februarie 2020, în privința inculpatului Noroc Vitali XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 17 iulie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Ion Guzun